

En glædessedel

Juliann Tenney Doman
(Baseret på en virkelig hændelse)

»Velkommen til klassen, allesammen.«

Riley så op på sin nye lærer og smilede. Han så yngre ud end hendes andre lærere. Hans stemme knækkede, da han talte. Han rømmede sig og fortsatte.

»Jeg hedder hr. Berrett.«

En elev rakte hånden op. »Er du ny?« spurgte han.

»Ja. Jeg er lige blevet færdiguddannet som skolelærer. I er min allerførste klasse.«

Så forklarede hr. Berrett, hvad klassen skulle lære. Han talte lavmælt. Nogle gange var det svært at høre ham.

Riley kunne høre børnene hviske bag sig. Det gjorde det endnu sværere at høre, hvad hr. Berrett sagde. Men Riley gjorde sit bedste for at lytte. Da hr. Berrett så på hende, smilede hun.

Ved middagsmaden den aften spurgte mor ind til Rileys første skoledag.

»Jeg kan godt lide mine klasser og mine lærere,« sagde Riley. »Vi har en lærer, der er helt ny. Han var lidt nervøs. Nogle af børnene gjorde grin med ham.«

»Nogle gange bliver selv lærere nervøse,« sagde far.

Mor smilede. »Jeg er glad for, at du er der for at opmuntre ham.«

Næste dag hørte Riley nogle børn tale i gangen.

»Jeg har også hr. Berrett,« sagde en af dem. »Jeg kunne ikke engang høre ham i går.«

»Hørte du hans stemme knække?«

»Nogle gange bliver selv lærere nervøse,« sagde far.

»Det bliver et langt år,« sagde en anden dreng. De begyndte alle at le.

Riley tænkte over, hvad far havde sagt om, at lærere også bliver nervøse. Det var hr. Berretts første skoledag i går. Det var sikkert ret skræmmende. Mor sagde, at hun skulle opmuntre ham. Hvordan kunne hun gøre det?

Da Riley bad sin aftenbøn den aften, bad hun vor himmelske Fader om at lade hende vide, hvordan hun kunne hjælpe hr. Berrett.

Næste dag åbnede Riley sin madkasse. Der var en seddel fra mor indeni. »Du er fantastisk!« stod der. Riley smilede. Hun elskede mors sedler. Hendes familie kaldte dem »glædessedler.«

Der var den! Riley og hendes klassekammerater kunne skrive en glædessedel til hr. Berrett!

Riley inviterede nogle af sine klassekammerater til at mødes hjemme hos sig efter skole. De pyntede en stor, farverig plakat med smilende ansigter og stjerner. De skrev ting, de kunne lide ved hr. Berrett. De skrev ting, de allerede havde lært af ham. Og de fortalte ham, at de var glade for, at han var deres lærer.

Næste dag kom Riley og nogle venner tidligt i skole. De hang plakaten på hr. Berretts klasseværelsesdør. Så gemte de sig rundt om hjørnet for at se, hvad der skete.

Snart efter kom hr. Berrett hen til sit klasseværelse. »Nå!« sagde han. Riley og hendes klassekammerater så ham læse deres beskeder. Et stort smil bredte sig over hans ansigt.

Da Riley så, hvor glad han blev, følte hun sig også glad. Hun smilede og gav sine venner en high five.

Da de gik, hørte Riley nogen sige: »Jeg glæder mig til hr. Berretts klasse i dag!«

Riley glædede sig også. ●

Denne historie fandt sted i USA.

